

Serkan Karalar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Serkan Karalar

Gün doğumuna yüz tutmuşken gecenin serinliği ömrümün ilk saniyelerini yakaladım yıllar önce. Ne güzeldi çocukluğum, çocuk ruhum. Hayatın pençeleri arasında, şiir tadında, bir damla umudu kucaklayarak yaşamaya devam ediyorum. Ailem; en değerlim, ömrüm.

...Al Sevdamı...

Minik bir kuş cıvıltısı belirsin kulaklarında,
Tınısında hasreti taşıyan.
Öyle de zor bir bekleyişin içinde
Kalbi heyecanla çarpan.
Beni düşün sonra
Yüreğimde onunkine denk bir heyecanla
Sana dair bekleyişlerimin
Hasretine kattığı sevdanın
Yüceliği dokunsun ellerine.
Al sevdamı,
Yücesine çıkar kalbinin
Al sevdamı,
Ölümsüz bir aşkın kollarında uyut.
Ben seni ömrüme,
Ömrümü de sana karmışım sevgilim.

07.07.2007 / Side

Serkan Karalar

...Aşk Filizliyorum

Ay bulutların arasından sıyırıyor yüzünü,
Tutsaklığına son hamle bu
Işığı geceye kavuşuyor
Gece zifirisinden alıyor kendini
Yüzüme odaklanmış
Gözlerin parlıyor usulca
Yüreğime serpilmiş tomurcuklarıma
Sevda yüklüyorum bakışlarında
Aşkımızın içinden aşk filizliyorum.

24.09.2008 / Manavgat

Serkan Karalar

...Aşkın Gerçek Yüzü...

Yüreğimde açtığın derin bir heyecan,
Gözlerinde kaybolup giden
Uzun bir bakış şimdi zaman.
Dokununca ayasına ellerinin
Sanrıları kaybolur gider zihnimin.
Aşk bu kadar güzel olmadı
Ve ben aşkın yüzünü
Hiç böyle görmedim.
İçim ısınıyor düşününce
Tan vakti saklı gözbebeklerini,
Zihnim sıyrılıyor sancılarından
Kollarıma alınca bedenini.
Öyle bir sevda yüklendim ki içimde
Gönül kapılarını ardına dek aç sevgili
Bırak kıskansın
Kerem ile Aslı,
Leyla ile Mecnun bizi.

Eski zamanlar da aşk başkaydı derler ya hani,
Ben aşka dair hiç yenilenmedim ki!

26.06.2007 / Side

Serkan Karalar

...Bahardan mı?

Bahardan mı bu ayazın sebebi
Gelip de
Sesine,
Zihnine,
Yüreğine değişi.
Hani özlemek vardı gün aşırı
Yokluğumuzun hasret kıyılarında
Böylemiydi kavuşmaların sevinci
Bahardan mı bu ayazın sebebi
Yoksa ayazından mı içinin,
Seni benden alıp götür en sessizliğin nedeni...

12.09.2007 / Side

Serkan Karalar

...Bebeğim

Siyah beyaz bir görüntü içinde
Henüz şekillenmemiş
Belli belirsizdin ilk gördüğümüzde
Zamanla değişiyorsun
Ellerin, ayakların minicik
Kalbin pırpır şimdilerde
Büyük bir umutla bekliyor
Bambaşka bir heyecanla sarılıyoruz hayata
En değerlimiz
En kıymetlimiz oluyorsun gün geçtikçe
Sevgi dolu
Aşk dolu yüreğimizde
Sana ait yerler açıyor
Paylaşımlarımızı daha yoğun yaşıyoruz
Henüz belirginleşmiş bir kimliğin
Belli bir adın yok
Şimdilik
Sadece bebeğim diyoruz
Ve seni çok ama çok seviyoruz.

21.03.2010 / Manavgat

Serkan Karalar

...Bitti ya Gurbetlik

Bitti ya bu gurbetlik
Bitti ya bu hasretlik
Geldiğin gün
Bahar   ekleri açacak
Demet demet dolacak gönlüme
Ekmek tadına
 ay demine kavu acak
D   nselliğim
Beyt- l ahzan `dan çıkacak.

06.02.2009 / Manavgat

Serkan Karalar

...Dön Yoksa Kıyametler Vuracak

Yağmur çiseliyor
Ve ben
Hiçbir anlam yükleyemiyorum üstüne
Şemsiyemin altında sensiz
Bir başıma kaldığımda
Birden bir telaştır sarıyor bulutları
Hani kaybetmişlerde yönlerini
Korkudan titriyor bedenleri
Fırtına patlıyor ansızın şehrimde
Gök hiç bu kadar hırçın olmamıştı
Hiç böylesine özlememişti toprağı
Lakin yabancı gelmiyor bu çırpınış
Hiç değil yabancı bu çığlıklar
İçimden göğsü çıktıda sanki hasretin
Sana yol alıyor var gücüyle
Birde her geçişimde
Irmağın suyu kabarıyor ki sorma
Sana olan sevdamin
Her günün
Her saniyesinde arttığı
Yüreğimden nasibini alıyor besbelli
Dön sevdiğim
Dön
Yoksa bu şehri
Kıyametler vuracak.

02.02.2009 / Manavgat

Serkan Karalar

...Düş

Düş,
Kırıkları arasında
Yerle yeksan
Aynanın.
Kanayan yaralar da
Sonsuz serzeniş,
Çığlıklar.

29.10.2008 / Side

Serkan Karalar

...Gidiyorsun...

Gidiyorsun,
Zaman hızla geçiyor ömrümden
Titrek dudaklarımda söylenmeye hazır
Çekingen ve bir o kadar korkak kelimeler gizli
Biliyorum ki bu gidiş
Bizim için engel değil
Ama yinede yüreğimde hasret poyrazları
Zihnimde korkunun hain pusuları saklı.

Göğsümün sol yanını kaplayan
Tarifi bulunmaz bu heyecan
Yokluğunda dahi varlığını oluşturan sevdadandır
Şimdi bize düşen
Gurbetin aşılmazlığına inat
Birleşen ellerimizin ayasından
İçimize işlenen sıcaklığı daim tutmak sevgili.
Seni sen gibi,
Seni ben gibi,
Şeni,
Ömrüm gibi seviyorum.

05.07.2007 / Side

Serkan Karalar

...Gölüşünle Hatırlıyorum

Gittiğin gün
Yarım kalan cümlelerim dizildi
Düğüm düğüm birikti dilimde
Canımdan bir parçayı
Alıp götürdün yanında
Bilinmez bir yolun seyrinde
Öylece kala kaldım
Nice gidenlerin hüznünü taşıdım
Nicesine ağladım, isyankardım
Sen, bir başkalıkla yaktın içimi
Bir film karesi yeter oldu
Gözlerimden süzölüp
Sana doğru
Toprağına doğru
Akmasına yaşların
Şimdilerde gidişinle değil
Hep o gülüşünle anımsıyorum seni
Hüznümü
Yüreğimin bir köşesine sakladım
Sevgi dolu
Özlem dolu
Bakıyorum yüzüne.

20.01.2010 / Manavgat

Serkan Karalar

...Hasretimsin

Gözlerinden uzak,
Ellerinden ayrı olmak
Parçalıyor,
Acıtıyor
Sevdalı yüreğimi.
Bu nasıl bir hasretlik ki
Hüküm kalmıyor zamana.
Öyle zor geliyor ki sensizlik
Düşün; tek bir lahza olsa da.
Nice yokluğuna göğüs germişliğim
Nice yokluğunda beklemişliğim var benim
Şimdi, aynı evin iki sevdalı kumrusu olsak ta
Öyle zor geliyor ki ayrılık
Düşün; tek bir an olsa da.

23.07.2008 / Manavgat

Serkan Karalar

...Her Gidişin

Her gidişin
Ellerin asılı kaldığı
Bir liman havası bırakır geride.
Donuk bakışlarımda gizlenir gözyaşım
Durgun suya düşen damla sonrası olur
Yüreğim.

Her gidişin
Hasrete açılan bir penceredir
Avuçlarımda ürkek bir güvercin selamı
Gurbetine yol alır süzülerek dışarı
Seyrine dalıp giden bakışlarımla,
Sen olursun her defasında odağı.

Her gidişin
Bir ben olur,
Bir sen olur kalır zamana.

18.01.2008 / Side

Serkan Karalar

...İstemiyorum Sensizliği...

An olsun istemiyorum ellerinden mahrum,
Gözlerinden uzak bir zamanın varlığını.
Mevsim döngülerinde çaresiz bir yaprak,
Fırtınanın ortasında savrulur da bilinmezliğe
Yokluğunda kırılır kalır bedenim.
Düşlerin;
Kuraklıklar ortasında bir damla su
Ve ben sensizliğin acısını hiç bu kadar hissetmedim.

20.07.2007 / Side

Serkan Karalar

...Korkma...

Derin bakışlarımın ardında
Uzun çöllerin sıcaklığı
Yüreğimin derinliklerinde
Coşkun ırmakların serinliği
Sevdaya susamışlığıma dair
Yalnız seninle içilmeye yeminlerim
Yalansız,
Yalın söylemlerim var benim.
Korkma sevdiğim
Ben sana bir ömür
Ben sana bütünüyle
Bir can teslim etmişim.

02.10.2007 / Side

Serkan Karalar

...Korktum

Ne badireler atlattım
Ne zor,
Ne kötü günler gördüm
Kiminde çocuk
Kiminde delikanlı
Kiminde yetişkin bir erkektim
Şimdi ise bir babayım

Gün geldi karanlıktı, korktum çocuklukta
Gün geldi dayak yedim, korktum meydanlarda
Gün geldi saatlerce kovaladılar, korktum gece yarılarında
Gün geldi hastane önünde bekledim, korktum sevdiğim içerde diye
Jopların arasından da sıyrıldığım oldu
Bıçakların, satırların arasından da
Korktum, az ya da çok korktum

Ama gel gör ki kızım
Hiç birinde sende olduğu kadar korkmadım
Sen titredikçe yüreğimde depremler başladı
Dokundukça ellerimin arasından kaydı bedenim
Sesin kulaklarımda kesik kesik yankılanırken
Gece hiç bu kadar sancılı olmamıştı hayatımda
Bir şey yokmuş gibi davranmaya çalışırken sen
Gözlerinde gördüm korkudan panikleme
Sarılıp boynuma öpüşün yanaklarımdan
Ne var ne yoksa alıp gitti o an'ımdan
Korktum,
Şana bir şey olacak diye
Öyle çok korktum ki
Hayatımda ilk kez bu kadar çok korktum.

Manavgat / 28.12.2012

Serkan Karalar

...Kurtar Beni...

Yoksun
Yine zifirisinde bir gecenin
Sessiz nöbetliğini yaşıyorum
Ellerimde birikmiş umutlar
Yüreğimde dem tutmuş sevdalıklar var
Sevdiğim
Bahar kokulu hasretliğindir şimdi
Tüm bekleyişlerimin direnci
Gel de kurtar beni
Gel de bitsin bu sensizlik

01.08.2007 / Side

Serkan Karalar

...Ömürde Geldi Geçti İşte...

Ömürde geldi geçti işte
Daha dün değil miydi
Okşayan saçlarımı ellerin
Hani bahar gelecek
Çiçekler toplayacaktım
Ne çok severdin
Beyazın yüklendiği papatyaları.

Ömürde geldi geçti işte
Ben daha doyamadan sana
İnadına yaşanmış bu yaşıma
Çekip gittin bir göz ucu bakışla
Anlatarak yüreğindeki sevgini.

Ömürde geldi geçti işte
Boğazıma dizilmiş cümlelerim vardı
Ellerine hasret poyrazlarım
Dökülmeye hazır gözyaşlarım
Patlamadı hala içimin fırtınası
Akmadı yüreğimden hüznün sancısı.

Ömürde geldi geçti işte
Yüzüne yüzüm sürdüm yatarken sessiz
Kokunu çektim içime
Hani ölmedin
Aksine yeni doğmuş gibi sitemsiz
Ne çok sevdim seni
Ne çok kattım yüreğime
Ve öylede çok özledim seni.

Hasretlikler,
Anılar
Ve gözyaşları kaldı geriye...

19.09.2007 / Side

Serkan Karalar

...Sevdiğimsin...

Hani ömrüm diyorum ya sana
Boşa değil dilimden süzülen sözler.
Gün gözlerinde doğup
Saçlarında son buluyor.
Hani baharımsın diyorum ya sana
İlkbaharımdır o tomurcuklar yeşerten
Çiçekler açtıran gönlüme
Sevdiğimsin sen benim,
Vazgeçilmezim,
Bitmeyenim,
Tükenmeyen hasretimsin içimde
Seni her nefesimde bir başka seviyorum sevgilim

10.10.2007 / Side

Serkan Karalar

...Varlığım Sen Oluyorsun...

Hangi rüyanın koynundasın,
Hangi düşe bakıyor gözlerin?
Gecenin bir yarısı
Zihnime denk düşüyor sarılışların
Kokunu çekiyorum içime,
Baharım sen oluyorsun.
Öyle sıcak ki nefesin
Yüreğime işleniyor nakış nakış
Sesin tenime karışıyor,
Varlığım sen oluyorsun
Yokluğumun gölgesindeyken bedenim.

02.05.2007 / Side

Serkan Karalar

...Yaşamak Gerek...

Yaşamak gerek seni
Yalın ve yalansızca yaşamak.
Tüm derinliğinle algılamak
Tüm güzelliğinle benimsemek
Vakitli vakitsiz düşüyor içime
Senli sensiz hasretler
Kimileyin yanı başımdayken
Kimileyin uzaktayken
Sen yaşamın derinliklerinde bulduğum
Dünyanın en değerli mücevherinden değerli
En güzel görselliğinden güzelsin benim için
Yaşamak gerek seni
Ve yaşamak gerek bu hayatı
Yaşamak;
Ama yalnızca senli.

04.11.2007 / Side

Serkan Karalar

Adı Dostluk Olsun

Düşlerimiz en saf,
Yüreğimiz en hafif,
Sözlerimiz en narin
Rengindeydi.
Gecenin olmadık bir vakti
Dalga sesleri müziğimiz
Müzik dalga sesimizdi
Rüzgar, uzak bir melodi.

İki yabancı gibiyken ellerimiz
Kayan bir yıldız birleştirdi
Tenimizin sessiz şarkılarını.
Uşüyen bedenimiz
Dillenen gözlerimiz
Karanlığa ilan-ı aşk
Yaparken işledik!
Kendi notalarımızı
Titrek yüreğimize.
İlk dizesiydi yazdıklarımız
Adına "DOSTLUK" deyip
Daha nice nota,
Melodi ekleyeceğimiz
Sonu gelmeyecek ilişkimiz.

Şeni seviyorum,
İçimin ıssız mabetlerinde
İçime kattığım insan.

01.10.2004 / Side

Serkan Karalar

Adın Özlemdi

Gençtik o zamanlar
Belki hala da çocuk.
Büyümenin kavgasında,
Büyükliğümüzün ortasında
Kendi savaşımızı veriyorduk.
Paylaşımlarımızın
Güzelleşen,
Dostluğumuzun
Pekişen mevsimiydi.
Farklı iki gelecek,
İki yaşam çizgisi.
Yarınlara taşımaktan,
Hayatıma ortak etmekten
Korkmadığım
Ama
Korkuttuğum dun belki de.
Anlam veremeden
Ani ve sessiz oldu;
Gidişin,
Terk edişin.
Çok değişmedin sen
Ha varlığın ha yokluğun.
Değişen yalnızca benim.
Yargılayıp astığın yanlarımı
Darağacından alıp
Hayata kattım.
Artık ben,
Eski ben değilim
Giderken ipimi çekip
Kendiñce sildin.
Adın Özlem' di
Adın gibi özlemim din
Hala da öylesin.
Geride
Bir küçük resim,
Bir kitap
Ve
Bitmeyen anılar...

(14.08.2001 Ankara)

Serkan Karalar

Ağlama

Elim kolum bağlı
Kuş seslerini dinliyorum sesinin üstüne
Penceremin yanı başında
Yapraklar arasında meşk ediyorlar
Gözyaşının beliren düşüncesi ardından
Anlamsız geliyor tüm sesler
Bakışlarım donuyor
Zihnim karışıyor
Yanı başında oturmak isterdim şimdi
Konuşmadan
Kalabalığın arasından soyutlayarak ikimizi
Hüznüne ortak olmak
Ortak yanlarımızı bulmak
Acılarımızın kesişen yamaçlarında dolaşarak

Ağlama, gözünpınarı silemem
Ağlama, incinmiş yüreğine inemem

07.06.2006 / Side

Serkan Karalar

Ah Kalbim

Bir başımalığımın ortasında,
Uzak bir baharın koynundayım.
Yel vursa,
Poyraz esse
Getirirmi yanıma
Bahar yarin kokusunu?
Tütsü kıvami sevdalara karışırımı yeniden
Yar dediğim gurbet bülbülü sevdiceğim?
Ah benim aşka susamış kalbim
Ah ki
Bu dipsiz kuyu akşamların,
Sessiz gece yarısı sanrılarında
Bekleyişler içinde karışan zihnim.

19.10.2006 / Side

Serkan Karalar

Aldattım Seni

Giderken demiştin,
Sakın!
Ellerin değmesin başkasına,
Gözlerin bakmasın,
Yüreğin çarpmasın
Sakın ha!
Gittiğin günün gecesiydi
Aldattım seni
Şabah oluncaya.
Üzgünüm sevgilim
Dayanamadım
Kandım kokusuna
Sen sandım
Çırılçıplak
Yanı başımda.
Her gece
Hasretin oldu yastığım
Her gece,
Sarıldım,
Seviştin defalarca
Gittiğin günden beri
Her gece aldattım seni
Her gece bir tek hasretinle
Belki dönersin de
Kaldığımız yerden
Devam ederiz aşkımıza.
Söz vermiştin
Bekle beni
Dönerim yakında
Aylar geçti dönmedin
Bense hala
Hasretinle aldatıyorum
Seni defalarca.
Aldanıyorum aslında

(22.10.2004 Side)

Serkan Karalar

Anayım Ben Ana

Anayım ben Ana!

Ak sütümle doyurdum,

Sakındım ne kadar varsa bela.

Anayım Ben Ana!

Düşmüş canımın cananı toprağa,

Alev olmuş yüreğim dinmez bir daha.

Anayım ben Ana!

Demesin kimse,

Sus!

Ağlama!

Anayım ben Ana!

Can dayanmaz artık buna,

Anlasana!

09.09.2015 / Manavgat

Serkan Karalar

Baharlar

Gördüğüm ilk anda gözlerini
Yeşile çalmıştı rengini yapraklar.
Gün doğumuna dönerdi yüzlerini
Rüzgarla dans ederdi papatyalar,
Rüzgarla dans ederdi bulutlar.

Ellerini tutup, dur dedim zamana
Kurşun namludan geçti gitti sanki.
Kahverengiye çaldı renk yaprakta
Birbir düştü yere, dalını özledi,
Birbir düştü yere, baharı bekledi.

Gün doğdu, yine bahar oldu,
Bilsen hasret nasıl sardı beni.
Yapraklar dalın, dallar yaprağın oldu
Ben ne gördüm nede buldum yüreğini,
Ben ne gördüm nede sardım seni,

Ben ne gördüm nede sevdim seni!

(10.06.2004 / Side)

Serkan Karalar

Bekliyorum

Kaç bahar hüznlerimi verdim yapraklara,
Kaç bahar ayrı düştüm gözlerinden.
Unutulmaya yüz tutmuşken geçmişimiz,
İçimde kopan fırtınaları vuruyorum soğuk duvarlara.

Geliyorsun,

Eksik kalan yanlarımın içine,
Yüreğinin kapıları kapalı,
Zihninde çizilmiş silüetim yaralı.

Bekliyorum,

Hasretinle eriyen bedenim,
Sancına tutsak olmuş yüreğimle.

Gel,

Şehrimin ışıklarını senin için yaktım,
Gökyüzü senin için bu kadar aydınlık.

19.08.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Bırakıp Gitme

Minik bir serçeydim uçmayı bilmeyen
Kanatlandım semaya, dünyayı gördüm
Sevgi nedir bilmezdim önceleri
Vuruldu yüreğine
Savruldu rüzgarla bir ırak köşelere
Bırakma kanayan yaralarımı
Bırakıp gitme ufkuma yapayalnız
Uçmayı öğrettin bana
Kırma kanadımı, kolumu
Bırakıp gitme yuvada bi çare

2001 / Ankara

Serkan Karalar

Bilirim

Yüzün görmek vardı şimdi
Gök yüzünü kaplamış
Bulutlar arasından
Yüzüme vuran
Işık gibi gözlerin
İçimi ısıtan,
İçimi içimden öte alan.
Ellerin nerde şimdi?
Ellerin kimde şimdi?
Kaybolmuş aşklarımın anısına
Arkadaşça
Ama
Aşkça tutmalıyım ellerini.
Yitikliğimin içinde
Gün ışığına çekmeli ellerin,
Arkadaşça
Ve dostça olmalı
Sadece ellerin aşkla kalmalı
Bir süre yada uzun süre..
Bir zamanlar
Olduğu gibi olmalı ellerin.
Yüreğin,
Kayıp bir gemi şimdi
Dalıp çıkarmaya yetmez nefesim.
Yetmeyecek bilirim.
Maviliklerde hasretinle
Yitip gider yaralı bedenim,
Bilirim....

(29.10.2004 Side)

Serkan Karalar

Bilmediğim Sen

Bilmediğim kokun sarıyor odamın ürkek yüzünü
Tenin oluyor içimdeki huzurun adı
Ve yanı başımdasın şimdi
Uykuya dalan gözlerin karşımda
Tebessüm beliriyor arada bir
Belirsiz mutlulukların koynunda
Bilmediğim düşlerine umudu bağlıyorum
Yerim olsun diye
Uyusan da uyansan da
Var olayım istiyorum aklında.
Bilmediğim sana aşığım
Uyusam da uyansam da
Var ol istiyorum hayatımda.

02.04.2006 / Antalya

Serkan Karalar

Bir daha baktım ve...

Geçenlerde gördüm o'nu
Yine aynı yerindeydi odanın
Çaresizlik mi yoksa bekleyiş mi
Anlam veremediğim bir hali
Ve ardısıra akan gözyaşları vardı.
Defter yaprakları arasında kurumaya,
Yalnızlığına terkedilmiş bir güldü sanki
Yüzünde yorgunluk ifadesi.
Usulca kalktı yerinden ve sıktı yumruğunu
Hıncını alırmışcasına vurdu duvara
Birdaha,
Birdaha,
Elleri kan içinde kalıncaya.
Umurunda değildi kanlar
Büyük bir keyifti belki yaptığı,
Bir iki adım attı
Tekrar oturdu yerine
Gözyaşları dinmişti artık
Eline bir kalem aldı ve başladı yazmaya
Kalemi kırarcasına yazıyordu
Neydi kağıdın günahı ki
Buruşturdu sonra
Fırlatıp attı düşman saydığı yeşil duvara
Gitmek korkusu muydu tüm nedeni bunların
Yoksa hayattan mı korkuyordu?
Bildiğim bir şey varsa oda;
Bu duvarlar,
Bu yollar,
İnsanlar,
Çiğlikler,
Bekleyişler
Ve anılar
Artık onu ve ruhunu boğuyor.
Çıkamadığı bu dünya sona eriyordu
İstedığı buydu hep ama ne oluyorduda
Gitmek ve kalmak arasında çırpınıyordu?
Tanıdığım bu insan bu hale nasıl
Ve neden geldi, neden?
Bu soruyu defarlarca sordum kendime
Ve hala aynı yerinde aynı şekilde.
Sonra birden büyük bir heyecanla kalktı
Şöyle bir silkindi
Hızla lavaboya gitti
Elini yüzünü yıkadı doyasıya
Derin bir oh çekti, kapıya yöneldi.
Azim dolu basıyordu ayakları yere
' Geliyorum hayat bekle beni ' dercesine
Güneşliğini hissetti sanki damarlarında,
Yeniden doğmuşcasına.
Hayat devam ediyordu elbet
Anladığı belliydi.
Çıkmadan önce son kez

Ve her zaman ki gibi
Kapının yanında ki camın yüzeyinde
Hafif karartı bedenine baktı.
Dikkat etmedim önce
Dönüp bir daha baktım
Ve
Kendimi gördüm!

(13.05.2001 / Bucak)

Serkan Karalar

Bir Sesin Duyur

Geçtim yüzün görmekten
Ellerini tutup öpmekten
Sarhoş olup meşk etmekten
Bir sesin duyur, selam eyle yeter.

Alışamadım yokluğuna, hasretine
Avunurum resminle yalnız gecelerde
Hiç düşünmez, sormazmısın nerede
Bir sesin duyur, halimi sor yeter.

Arayıp soramam seni bilirsin
Seni beklemekten umudummu yitsin
Nerdesin, nasılsın söyle sancım dinsin
Bir sesin duyur, sesinde bana yeter.

13.05.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Bitmeli Bu Sonbahar

Yılları devirmiş bir ağaç gövdesi kadar yorgun bedenim.
Şarap kadar kıvamına ermiş kimliğim.
Yaprak dökümü zamanı şimdi,
Kahverengi anılar arasından geçer zihnim.
Gidenler, terk edenler dibime düşer
Rüzgarın okşayışına kapılıp.
Dallar gibi çırılçıplak tenim,
Yapraklar gibi savrulur yüreğim.
Yağmur damlalarını beklerim
Yalnızlığımı uyandırısın diye uykudan.
Kırmızı akşam üstlerinde
Bir yudum şarap hislerim,
Bir dudak izi beklerim kadeh misali
Hüzünlerimi alsın diye geceden..

Bitmeli bu sonbahar,
Bitmeli ki;
Çiçekler açsın aşk üzerime...

04.02.2005 Antalya

Serkan Karalar

Bitmeyecek Aşkımız

-1-

Baharı getirdin
Farkında olmadan
Sessizce.
Güneş,
Daha sıcak,
Çiçekler,
Renk renk
Kuşlar,
Böcekler
Daha canlı
Daha güzel.

Papatyamsın benim
Bir bir toplayıp,
Evimin bahçesine ektiğim.
Her gün eklediğim.
Bitmek bilmeyen bir sevgi
Bitmek bilmeyen bir güzelliğin.

-2-

Baharı bıraktın,
Farkındaydın
Oysa,
Habersizce gittin..
Gökyüzü,
Yağmur havasında
Yapraklar,
Kurumuş dallarında.
İnsanlar seni sorar,
Hiç durmadan sorar.

Yağmurumsun benim
Adımlarımı sayıp,
Damlalarında boğulduğum.
Kilometreler kat ettiğim.
Bitmek bilmeyen bir hasret,
Bitmek bilmeyen bir gurbetsin.

-3-

Saçlarımı okşardın
Gözlerin,
Dalgalarıydı
Kavgalar ederdik.
Durulurdu,
Saatlerce sevişirdik.

Kaç gece yastığımla uyudum
Sen diye sardım kollarıma.

Kaç sabah göğsümde
Yanağını hissederek uyandım,
Yastığımın yüzüydü uyandığım
Bilemezsin, bilmemelisin.
Seni çok özledim.

-4-

Zaman kaldı elime,
Beklemek acı çekmekti,
İlacıdır dedim her şeyin
Acını yüzüme ekledim.
Günler daha zor,
Haftalar ayrı bir dert,
Aylar derken
Birde baktım yıllar geçmiş.

Yokluğunun üstüne
Kaç bahar çiçekler açmış
Kaç kış yağmur, kar dökmüş
Özleminle dolu yüreğimde
Papatyaların büyür
Bedenim yollarında yürür.
Her gün gelişin gibi
Ve her gün gidişin gibi olur
Hala ve daima

-5-

Acının ortasına attık yüreğimizi
Hasretleri dost belledik
Yokluğumuz sırdaşımız oldu
Biliyorduk böylesine zor
Böylesine çetin geçeceğini.
Zor olanı seçtik
Zor aşkı içtik.

Bir çocuğumuz olsun istedik
İstemekle yetindik.
Bu kadar zoruyla baş edemezdik.
Yücesine astık dağların
Yücesinde sonsuz nadasa bıraktık
Şimdi hasrete, özleme mahkum
İki yürek çarparız dünyada
Böyle olsun istedik
Böyle de bir aşk yaşadık.

-6-

Ömrümüz tükeninceye dek
Yüreğimizde kalacak
Bu kaçak sevda

Bu sonsuz aşk dedik
Seveceğiz uzak olsak da,
Toprağın altında da.
Bitmeyecek aşkımız
Bitiremeyecekler,
Ayrı olsak ta.

SENİ SEVİYORUM

(11.11.2004 Side)

Serkan Karalar

Bozulmasın Büyüsü

Bozulmasın büyüü varlığımızın,
Gözüm gözüne değsin tek
Elim eline,
Tenim tenine değil.
Sözler dilimizin ucunda hapsolsun
Dudak dudakta değil.
Olmasın gecelerimiz
Sabahlara bırakalım arzuları
Gün batımı savuştursun üstümüzden.
Yürek yürekte kalsın yaşanmasın hiç.
Bozulmasın büyüü varlığımızın
Sus pus olsun zihnimiz
Düşünmesin ötesini.

07.07.2006 / Side

Serkan Karalar

Can Çekiyor Zihnim

Yokum artık gün doğumunda
Kaybolmuş bir bedenim içindeyim
Gözle görünen, sadece iskelet üstü tenim
Ruhum karanlığa teslim olmuş can çekerim.

Ömrüme ömrünü katma ne olur
Gözlerimde umudun ışığı söndü benim.
Okyanus ortasında savrulur dönerim
Hangi rüzgar vursa, emrine amadeyim.

Dar sokaklarda yürüyorum yapayalnız
Hızlı ve ezbere adımlarla giderim.
Sonu nereye varır belli değil gezerim
Tutma ellerimden, senide zihnimle bir kaybederim.

20.05.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Can dostum odam

Ve yine odam
Gözyaşlarıma,
Aşklarına,
Sırlarıma ortak.
Geceleri rüyalarımda,
Gündüzleri hayallerimde sımsıcak.
Geçmişte ne varsa içinde,
Beyaz duvarlarında saklı
Taze ve utangaç.
Penceremin önündeyim,
Çama öyle ağır,
Öyle korkak vuruyor ki
Hatırla der gibi akıyor damlacıklar.
Döktüğüm gözyaşlarım geliyor aklıma
Ve dost seslerden
İçimi yakan türküler geliyor kulaklarıma
Yaşlı ama hala duygu yüklü radyomdan.
'Beni beni unutma' diyor
Sesi içimde parlayan Selda Ablam.
Unutmadım ve unutmam
Geçmişte
Gençliğimde
Ve dün de olanları
Sende beni unutma,
Unutma beni!
Can dostum
Odam!

(10.01.2001 / Antalya)

Serkan Karalar

Çember

Bir çember var
Gittikçe,
Daralıyor üzerime.
Yollarım sende kalsın,
Dönüşüm yok çok yalnızım.
Kırılmaz bir madde bu,
Çıkış nerde söyleyin
Bulamadım kurtulayım.

Ellerime bir el değsin,
Ömrümü bana versin.

Bir çember var
Gittikçe,
Boğulurum yeryüzünde
Hayallerim senin olsun
Umut yitmiş kaybolmuşum.
Çözülmez bir bilmece bu,
Geçiş nerde söyleyin
Bulamadım sıyrılayım.

Şesime bir ses değsin,
Ömrümü bana versin.

28.06.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Çığlıklar

Apansız üstüne düşüyor gecemin,
Körfezin serinliklerinden,
Yarasaların kanadına takılıp
Ya da geç kalmış bir baharın koynundan
Rüzgâra sığınarak kopan sesler.
Ay ışığı,
Yıldızlar eşliğinde
Penceremden alıyorum odama.
Üzerine titrediğim mutluluk lahzası dağılıyor
Geçmişin acılarına çekiyor istemeden yüreğimi.
Senin çığlıkların bu gelen,
Kafesinde hapsolmuş bir bülbül gibi
Mecburi bir hayatın pençesinde şakıyorsun
Kulaklarına hoş gelen sese aldanıp
Kimse sorgulamıyor ne demek istediğini
Fakat biliyorum,
İçin de kopan fırtınaların diline yansıması bu
Bir zamanlar kapatıldığım hayatın içinde
Rüzgâra teslim ettiğim
Ama kimsenin duymadığı,
Seninkinden farklı olmayan çığlıklara katıyorum sesini
Çığlıklarını duyuyorum
Ve benliğimi
Özgürlük savaşına ortak ediyor,
Savaşımıza dair ne varsa
Sana sunuyorum şimdi.

18.01.2007 / Side

Serkan Karalar

Çırpınır Yürek

Çırpınır,
Durmaz şimdi yürek
Batağa saplanmış güvercin gibi
Kanadı düşmüş yorgunluktan.
Ne badirelere göğüs germiş
Ne isyanlara öncü olmuş

Sevda bu,
Sarmış masum düşüncelerini
Şevkine vurgun,
Hasretine sürgün.
Hayat bu,
Vurmuş üst üste sırtından
Genç yaşına yüklemiş ne varsa
Elbet bir gülüş düşer umudu ile
Sarılmış aşkın sıcaklığına
Basmış bağına toprağın özü gibi
Özünden öte bir yol çizmiş
Çırpınır,
Durmaz şimdi yürek.

31.08.2005 / Antalya Düz.: 26.09.2006

Serkan Karalar

Derya Gözlüm

Gözlerin derya, deniz!
Rüzgarına yelken açıp
Ufkuna dek daldım senin.
Kıyılar boyu dolaşıp
Ardı ardına limanlar gezdim.
Kimileyin dalgalarına kapılıp
Derinliğine indim, kayboldum!

Gözlerin derya, deniz!
Kızılığına tutulup
Yüreğimi astım günbatımının.
Bulutlar sardı çevremi,
Bir bir topladım özlemimi.
Ay ışığımdı karanlığında, yetmedi.
Gözlerin girdap,
Bense kayıp bir şehir sanki..

Gözlerin derya, deniz!
Okyanusun ortasındaiken yapayalnız,
Deniz Feneri sandım ufkundaki pırıltıyı.
Gördüklerim kopacak fırtına öncesi
Çakan şimşeklerin yansımasıymış meğer!
Yılmadım, açtım yelkenleri
Yol aldım maviliklerde.
Yüreğini yüreğime kattım,
Sonra kendimi
Yeni bilinmezliklerde buldum.

Gözlerin derya, deniz!
Dalgalar köpürdü üst üste
Düştüm gözlerinden öylece
Yanaklarından süzülürken çaresiz,
Tutunup tenini kokladım.
Gurbetti yüreğin, ellerin.
Düştüm,
Düştüm ve yittim
Oysa gözleri günden güzelim
Gidilesi ne çok liman,
Ne çok sahilimiz vardı bizim...

Yinede,
Gözlerin derya, deniz.
Yani;
Bendeki adın...

07.06.2004 / Side

Serkan Karalar

Dokunamam

Dokunamam
Bundan gayrı
Tenine,
Saçının teline
Kokun değildir artık
Ne karanfil
Ne bir kır çiçeği.
Görmezden önce
Teslimiyetini
Düşünmezdim
Esirliğini.
Dokunamam
Bundan gayrı
Tenime bulaşır
Zihnime dolaşır
El izleri.

02.01.2006 / Ankara

Serkan Karalar

Dokunsam Tenine

Dokunsam tenine
Dökülür yaprakları güllerin
Ağlamaklı olur gözlerin
Hüsrân dolar yüreğîn.
Eylesem seni vakitsiz zamanlarda
Dökülür yıldızları gecenin
Volkan olur damarda kanın
İçimi acıtır sonrasında ağlayışın
Şehveti yıkar gözyaşların
Dokunsam sana
Kırılır parmak uçlarım
Durup bir kıyısında zamanın
Boşlukta yok olur bakışlarım.

26.04.2006 / Side

Serkan Karalar

Dokunsam Tenine (2)

Dokunsam tenine
Bilirim ürkektir hala ellerin
Değmez nefesime nefesin.
Kızılca kıyametine düşmüşüz günlerin
İflah olmaz dilimine biçilmiş gönlümüz özlemin
İki yakasında büyük bir şehrin
Ben yastığımda yad ederim
Sen yatağında ellerin
Dokunsam sana
Güneşe döner yaprakları kır çiçeklerinin.

10.06.2006 / Side

Serkan Karalar

Dön Gel

Kaç yıl geçti aradan
Özlemin kaç yağmura karışıp
Aktı üzerimden, içimden.
Sesinin tınısına
Gözlerinin rengine
Teninin kokusuna
Açken bedenim
Ansızın çıktın ortaya.

Neredesin şimdi
Uzatsam elimi
Dokunacak kadar yakınken
Düşlerimi sıyırıp alacakken
Bırakıp gitme bir kez daha
Gerçeğin ortasına

Dön gel
Ruhumun rıhtımına
Dön gel
Hayatımın baharına.

22.03.2006 / Side

Serkan Karalar

Duldası Yüreğimin

Penceremin perde aralığında bakıyor
Uykunun uzak köşe başlarında gözlerim.
Ay, bulutların koynundan sıyrılıp
Belli belirsiz gülümsüyor geceye.
Gölüşün takılıyor,
Zihnimin gem vurulmaz köşelerine.
Bu kaçınıcı voltadır bilmem yokluğuna,
Kaçınıcı gelmeyişinin ertesin de
Gelebilme ihtimalinin saran heyecanı
Yüreğimin sana adanmış yanlarını
Hasretine vurulan topuk seslerimin
Duvardan duvara çakılan bakışlarımın
Artan sayılarının hesabı yok artık
Şimdi avuttuğum yanlarımın inadına
Yüreğini, yüreğime dulda tutuyorum.

13.10.2006 / Side

Serkan Karalar

Dün Gibi Aklımda

Böylesine yakınken sana
Kokunun karıştığı havayı soluyup
Geçtiğin yollarda sayarken adımlarımı
Yüzünü göremiyor
Sesini duyamıyorum
Yorgunluğumun sebebi
Ruhumun hücre nöbeti bundandır
Ellerini bir kez olsun tutmak
Gözlerinin renginde yüzmek vardı
Zamanın kuytusunda kaybolarak.
Bize hasretin koynunu biçmiş hayat
Hasretin çocukları olur geriye ancak
Yasak ya adı sevdamızın
Dermanı yok bu vefasız ayrılığın
Dün gibi aklımda
Kanımı çeken gece yarısı nöbetlerim
Dün gibi aklımda
Yatağımda sensiz sevişlerim, sanrılarım
Dün gibi aklımda
Çılgılık çılgılığa serzenişlerim.

Dün,
Bugün
Fark yok ki arada!

21.03.2006 / Antalya

Serkan Karalar

Düşünür Oldum

Düşünür oldum sebebini yalnızlığımın
Önce, gün ışığına susamış tutsaklar misali
Umutsuz bekleyişler yüklüydü beynim
Hasret bitiren gelişinle birlikte
Anasına kavuşan yavrular gibi coştı yüreğim
Gecenin sessizliğini aldın benden
Düşlerim doldu, çiçeklerle bezendi yeniden
Neydi bu amansız ayrılık?
Neydi bu hırçın veda?
Hüznüm isyan oldu
Savurdum rüzgarla bir
Dört duvar arasında hapsoldü.

2001 / Ankara

Serkan Karalar

Efkârım

Tutar arada bir nabzımın hırçınlığı
Şerbetini vermek gerekir kimileyin
O an müziktir ruhuma dek işleyen
Ruhumdan öte,
Beni benden öte götüren.
Hani isyandır bazen yalnızlığımı düşüncelerimin
Kınından çıkmış bir kılıç gibi keskindir
Bakışlarım,
Sözlerim.
Kendi kendine savaştır içimde ki
Kendi ulaşılmazlıklarımı ırdeleyişimdir
İçimi zorlamasıdır belki de
Beynimin,
Yüreğimin.
Bir çeşit sorgulamadır karanlığında gecenin
Dört duvar arasında bir sandalye üstüdür beklemelerim
Ani bir ışık gibi çakılır gözlerime
Dertlerim,
Hüzünlerim.
İşte bundandır efkârım
Bundandır keyifsizliğim
Kimse alınmasın üstüne
Kimse sorgulamasın beni
Benden öte.

02.03..2007 / Side

Serkan Karalar

Eksiliyor Hayat

Eksilişler kovalıyor bir birini
Özlüyorum seni
Ayrı ayrı anılar rüzgarı ile
Özlüyorum
Ve bununla yetinip kalıyorum.
Oysa gitme diye
Kaç kez dudaklarım titredi ardından
Yetmedi, yetiremedim belli!
Terkedip,
Yıkıp dünyamı gittin
Oysa her şeyin başındaydık daha
Hiç istemedim
Hiç beklemedim
Ayrı bir sabahı.
Şimdi gün doğumunu
Tek başıma yakalayıp
Özlemlerimi paylaşıyorum martılarla
Eksiliyor hayat,
Senden sonra da...

12.01.2005

Serkan Karalar

El, yüz ve sevgi

Sağ elimin
Ayasında saklıyorum
Sıcaklığını yüzünün.
Çok zaman oldu
Alnından,
Dudaklarına
Süzmeyişim.
Sözcüsüyken elim
İki kelimesini sığdırdığım
Yaralı yüreğimin
Aynada görüyor musun izlerini
Hecelediğim cümlelerin?

12.01.2005

Serkan Karalar

Elveda Sevgili

Sessiz ve sakin gece.Sokak lambasının, perdenin arasından süzülen ışığı vuruyor yüzüne.Karanlığın ortasında inci gibi parlıyor yüzün. Tenime dokunan yanağının güzelliğini yaşarken ben, sen uykunun en tatlı yerinde yüzüyorsun.Uyumak istemiyorum, saatlerce seni izlemek, saçlarının kokusunu hissetmek ve çırılçıplak tenine dokunmak istiyorum.Nasıl böyle rahat uyuyorsun diye kızıyorum bir yandan. Sabahın ilk ışıklarıyla gideceksin.Bitmek zorunda olan ilişkimizin son gecesini uyuyarak geçirmen üzüyor beni. Saatlerce sevişmekten yorulmuş bedenimiz çok kez uykusuz kalmışken, bu gün uykuya teslim oluşun niye.Konuşmalı, paylaşmalı ve son anına kadar yaşamalıyız geceyi.Kıyamıyorum seni uyandırmaya. İzlemekle yetiniyorum sadece.Elveda sözcüğünü fısıldayacağımız o gün doğumunu bekliyorum.Bitmesin gece, bitmesin kokun, bitmesin yüzüne vuran ışığın parıltısı.

Haykırmak istiyorum gitme diye, sokağın sessizliğini yararak, yankılayarak inadına sesimi.Gidişine dair planlar kuruyorum bir yandan. Kapıyı kapatıp, duvarların soğuk yüzüne bakacağım an ne yapacağımı düşünüyorum. Akşamdan kalan şarap şişelerine,kadehlerimize,İçtiğimiz sigara izmaritlerine ve yatağıma dokunup dokunmayacağım arasında zihnimi yoruyorum. Gideceksin ve gideceğin vakit seni ben uyandıracacağım. Bu son olacak ve sana dair sonları yaşadıkça son kelimesinin harflerini bir bir eritiyorum lugatımda.

Ağlamak geliyor içimden.Hıçkırarak, haykırarak ağlamak. Gözyaşlarım biriksin istiyorum avuçlarımda.Olmuyor sevgilim. Düşerde bir damla yaş yanağına uyanırsın birden, irkilir, korkarsın diye irkilip, korkuyorum kendi içimde.Sus pus olmuş bekliyorum, beklemenin verdiği acıyı yok sayarak.

Seni ilk gördüğüm gün geliyor aklıma.O gün gibi bakıyorum sana. Gözbebeklerimin geçirgenliğini arttırıp seni apayrı alıyorum içine. Ezberim oluyorsun, nereye baksam sen oluyor karşımda. Gideceğin vakit sakın ağlayıp beni de ağlatma.Kirpiklerimin arasından süzülen yaşlara kapılsın istemiyorum güzelliğin.Kal gözlerimde, öylece yerli yerinde.

Sokak lambaları söndü.Güneşin habercisidirler bilirsin.Kaç haberini aldık onların ama hiç biri bugün gibi değildi.Mutluluğumuzun ışığıydı onlar, şimdi ise hüznümüzün oldular..Gün doğuyor sevgili, uyanman gerek artık.Gitmeden önce son kez bedenlerimiz hissetmeli bir birini.Kimliğimizi eklediğimiz bedenlerimiz son kez sevişmeli. Kimliklerimizi vermeliyiz artık geri.Sonrası belli değil.

Küçük, yavru güvercinlerdik.Sen kanadına astığın umutlar nereye uçarsa orda kal, anılar arasında bak bana.Ben kırılmış kanadıyla kalır yuvada, ağlarım yanımda olmayışına...

Elveda sevgili.....

Serkan Karalar

Ertesiydi Gidişin

Uykusuz geçti gecelerim,
Kaç sabah gün doğumu saydım.
Takvim yaprağında biriktikçe çapraz çizgiler
Bir günü daha devirmenin sevincini hissettim.
Hasretinin yoğunluğunu biriktirdim içimde,
Heyecanım, gelişini bekledi dinmek için.
Ve son gecesiydi zamana isyanımın.
Saatler seni sayıyordu artık
Sen oluyordum her geçen saniye.

Geldiğin günün ertesi oldu gidişin
Sesini duyamadım bir kez olsun
Yüzünü bir kez olsun göremedim.
Ellerim,
Ellerim heyecanımın terini akıttı toprağa,
Yüreğim sancısını bıraktı tekrar zamana
Gitmemeliydin,
Böyle olmamalıydı gidişin.

13.09.2005 / Antalya Düz.: 26.09.2006

Serkan Karalar

Eylem Güzelim

Kasım da bir eylem ortasında,
Haykırış içinde tanıdım seni
Devrim ateşiyile yanıyordun.
Sevdim seni, tam ortasında,
Adına 'Eylem Güzelim' dedim.

Zaman geçer, akıp gider...

Gün olur,
Yüksek bir dağın yamacında,
Yüreğim sesim olur ıglık misali,
Haykırırım sevdamı.
Yankısı kayalardan,
Şancısı bağrımdan döner.
İsyân olur, karışır hayata...

Olur ya düşersen kavgada,
Patikada ya da bir kuytuda,
Bakarsın;
Hain bir pusuda! ..

Ya da gün olur,
Yüksek bir dağın doruğunda,
Yüreğim mavzer olur direnç misali,
Haykırırım sevdamı,
Yankısı kentlere
Sancısı yüreğime iner.
Rüzgar olur eser barikatlarda...

Olur ya düşersen kavgada,
Meydanlarda ya da sokakta,
Bakarsın;
İşkenceyle zindanlarda!

28 KASIM 2001 Ankara

Serkan Karalar

Gecenin Ardında Gizliyim

Gecenin elinden tut,
Tut ki;
Ardına gizlenmiş aydınlıkları göresin
Gecenin ardında gizliyim.

Yüreğini karanlığa bırak,
Bırak ki;
O aydınlıklarda hayat bulsun
Aydınlıklarda benimle olsun.

13.08.2006 / Antalya Düz.: 26.09.2006

Serkan Karalar

Gidenler

Çocuktuk o zamanlar
Okul dönüşü yollarda,
Yürüyebilmenin heyecanı yetmezdi
Koşardık taşlar, kayalar içinde.
Düşerdik, kan dökerdik toprağa
Ağlardık çocuk gözlerimizle.

Anamız olmazdı yanımızda
Yerine koyardık anaları
Yerine sayardık öz gibi
Ana dediklerimiz sarardı bizi...

Çocuktuk o zamanlar
Oyundan dönerdik dağlardan
Dağlardı çünkü bizim parkımız.
Kapılırdık telaşına
Gece çökerdi günün üstüne
Korkardık çocuk yüreğimizle.

Babamız olmazdı yanımızda
Yerine koyardık babaları
Yerine sayardık öz gibi
Baba dediklerimiz korurdu bizi...

Şimdi büyümenin ortasında
Hayat kavgası arasında
Ne ağlamak var düşünce
Nede korkmak gece çökünce.
Büyüdükçe ağlıyoruz
Büyüdükçe korkuyoruz
Ama sadece
Analarımızın,
Babalarımızın gidişine...

Gittiler işte
İkisi de,
Kırk günün içinde.
Gün gelecek
Öz anam,
Öz babam gidecek
Benden
Ya önce
Ya sonra...

27.12.2004 / Antalya

Serkan Karalar

Gidersem Dönemem

Gidersem dönemem demiştin,
Gidersem çıkamam kalabalığından
Yaşamayı düşünmediğim şehrin.
Kaybolur gider düşlerin boğazın sularında
Derin bir sessizlik alır içini,
Sessizliğin yeni düşlere,
Aşklara karışır demiştin.

Gittin,
Yalnızlığımı kucakladım hayalinle bir
Gece yarıları nöbet misali uykumda,
Dönmedin geri.

Gidersem biter bu sevda demiştin
Gidersem kaybolur içimdeki çocuksu heyecan
Aşklarından kaçtığım şehrin sokaklarında.
Karanlığına kapılır yüreğinin gırpınışı
Derin bir sancı alır içini,
Sancın yeni düşlere,
Aşklara karışır demiştin.

Gittin,
Acılarımı sundum rüzgara bakışlarınla bir
Gün batımı güneşe küfreden sesimde,
Sevdan bitti.

07.09.2006 / Side

Serkan Karalar

Gidersen

Gidersen yıkılır şehrin tüm duvarları
Toz bulutları arasında kaybolur bakışlarım
Gözlerinin rengine astığım düşlerim
Sesinin tınısında kalan söylemlerim
Teninin kokusuna nakşedilmiş sevişlerim
Ardı ardına bırakır beni şehrin ortasında
Yalnız, yapayalnız bir beden kalır geriye.

Gidersen yıkılır yüreğimin gizli mahzeni
Sana açılmış kapılarında bir gıcırtı alır içimi
Gün be gün tırmalar sevda yüklü kalbimi
Gözlerinde bulduğum ışığım kaybolur
Saçlarında dolaşan ellerim titrek bir hal alır
Yanar gün be gün içimin kurulu düzeni
Bertaraf olmuş bir can kalır geriye.

21.08.2006 / Side

Serkan Karalar

Gidişin

Gidişin sürgün,
Gidişin isyan oldu
Zamanın seyrine kapıldım.

Suyu bulanık ırmaklar gibi
İçimde büyüyen düşlerim,
Akıntısında kaldı sığdıramadıklarım
Geride kan revan bir belirsizlik.

Gidişin sessizlik,
Gidişin yalnızlık oldu
Zamanın derinliğine sızdım.

Göz gözü görmez geceler gibi
Dışa vuramadığım hislerim,
Karanlığında kayboldu çığlıklarım
Geride donuk silüetli bir kadın.

(12.08.2002 / Side)

Serkan Karalar

Gittin

İçime sindi açış kır çiçeklerinin
Uykumun en tatlı yerinde kuş sesimdin.
Yeşile çalmış dağlar düştü üstüne tualimin
Bir bahar idin, eyledin beni gittin.

Güneşin içimdeki yeri yüreğin,
Rüzgarın tenimdeki yeri ellerin
Uzak bir yol misali şimdi özlemin
Bir bahar idin, eyledin beni gittin.

20.04.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Gölge

Ayrı suların dalgalarında
Martıydık
Belki yaralıydın,
Yada dalga kaçkını.
Geldin,
Yanyana uçtuk
İnadına,
Sahilin.

Bir yanım eksik kaldı
Dönüş yoluna
Sen,
Kanat çırparken.

Anılar kaldı,
Aldırmazlığım ve senin
Bulutlu gölgen.

17.08.2000 Perşembe / Bucak
17.11.2005 Perşembe / Antalya

Serkan Karalar

Götürüyor Seni, Beni.

Gölüşüne takılıp kalmasın diyedir
Kaçışı gözlerimin
Zihnim yüreğimi kamçılamasın,
Vurmasın diye beni yerden yere
Bu çıkmaz sokağın ortasında.

Boşluğuna hapsolmuşken bedenim
Zamanın dolup taşan her saniyesinin
Bir kaç kaçamağa rast gelmişim ki
Ummanında gözbebeğinin
Aklımın hayal gücünü zorluyor
Duvara astığım
Gizli ama gizemli silüetin.

İmkansız oynarken
Uykumun her köşesinde
Gündoğumu alıp götürüyor
Seni
Benden uzak bir geleceğe
Alıp götürüyor
Beni
Senden uzak bir geçmişe.

11.01.2006 / Antalya

Serkan Karalar

Gözyaşımın Tuzu

Akdenizin kokusunu
Alıyorum içime
Doyasıya
Ve özümseyerek.
Zifiri ufkuna
Çiziyorum geçmişimi
Kanayarak
Ve ağlayarak.

Gün doğumunu bekle
Benim için
Uzak şehrin kadını,
Yüzünden saçılan gülüşlerle karşıla
Ansızın beni düşün
Beliren yüzüme bak
Yüreğime in usulca.
Ne çok yoksun kalmış sevdaya
Gör ve bul
Eksik kalan parçalarımı.

Sen
Şehrin ortasında
Ağlayışlarına gülücükler katarken

Ben
Gözyaşımın tuzuna ekmek banıp
Acılarımla karnımı doyuruyorum
Bu ıssız vakitlerde.

22.12.2005 / Antalya

Serkan Karalar

Haberin Var mı?

Katıksızca sevdim seni.
Bir tek gülüşünle ateşe attım kendimi
Bir selamınla eridim, kaybettim geceleri
Yüreğim sende kaldı, haberin var mı?

Köşe başları nöbete kaldım vakitli, vakitsiz
Olurya geçersin önümden sessiz sessiz
Bir göz süzümü bekledim çaresiz
Bakışlarım sende kaldı, haberin var mı?

Adımlarını yol belledim, ardın sıra geldim
Dilime kelepçe vuruldu tek söz söyleyemedim
Bir deli sevdâ bu, umudum oldu benim
Sözlerim sende kaldı haberin var mı?

Yağmurlarda yürüdüm hayalinle
Sahil boyları, sanki elin elimde
Uzak silüetin izledim gizli gizli pencerede
Hayallerim sende kaldı, haberin var mı?

Ve bir akşam üstüydü gördüm seni
Gidiyordun karşımda selvi selvi
Elin onun elinde, mutlusun belli
Hüzünlerim sende kaldı, haberin var mı?

26.07.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Hadi Durma Gel Benimle

Deniz yeşili bakışlarında saklı ruhun
Yakamoz misali izlediğin ışıktaki
Dalga dalga yüzer düşlerin
Hangi liman şimdi yolun
Hangi kıyıda şimdi yüreğin.
Yanına gelsem usulca
Dokunsam parmak uçlarına
Tutar mısın ellerimden
Katılır mısın benim yolculuğuma
Bilinmez bir ufka çıkartsam yüreğini
Kutup yıldızının varlığından habersiz
Deniz fenerini görmez bir hal içinde
İssızlığına doğru bir okyanusun
Fırtınası da olacak
Dinginliği de elbet
Pişmanlığın tadını katmadan suyuna
Hadi durma gel benimle.

07.07.2006 / Side

Serkan Karalar

Hadi Git

Hadi git
Beni bu bir başımalığımla
Sensizliğin ortasında
Feryadımın kıyısında
Bırakarak

Hadi git
İçime değen sancılarla
Dışına uzanan acılarla
Akşamın hüznün kıvamında
Bırakarak

Hadi git
Durma daha fazla
Bıçak kemiğe dayandı ya
Dokun ma yaralarırma

Hadi git
Alışmışlığımın izleri
Vesikası oldu yüreğimin
Kalıpta kanatma daha fazla

28.02.2006 / Side

Serkan Karalar

Hangisi Özlediğin?

Gözlerinde kaybolup gitti umudumun ferî
Sözlerinde akıp karıştı geçmişe içimin mabedi
Şimdi bahara çiçekler serpiştiriyorsun,
Geri dönmek fikrinin günebakanları büyüyor
İçimde kırdığın kuşkonmaz düşlerimin üstüne

Özlediğin ben miyim?
Yoksa geceyi üstümüze aldığımız sahiller,
Suyuna türkü yaktığım ırmağın kenar taşları mı?

Kim bilir belki,
Gidişin gibi gelişinde nagehan olur
Alır bu karabasan hasretin acımasızlığını
Gözlerinin ferî canlanır yeniden içimde
Açılır seyrinde sözlerinin mabedimin kapıları.

Özlediğin ben miyim?
Yoksa sesleriyle bizi mest eden cırcır böcekleri,
Carettaların selamını aldığımız tahta iskele mi?

18.10.2006 / Side

Serkan Karalar

Herşeye rağmen

Şu kara bulutlar,
Düşen her damla
Seni,
Sensizliği
Ve içimdeki hançeri
Hatırlatıyor bir kez daha.

Ortak adımlar basılan,
Islak yollu diyarlarda
Yaşamak,
Yaşatılmak!
Bu acıyla üstelik
Ölümün
Öbür adı olsa gerek.

(02.02.2001 / Antalya)

Serkan Karalar

Hoşça kal!

Her gün batımında
Güneşimi
Her gün doğumunda
Ay ışığı geceleri
Kaybettim ben.
Herkes gibi yaşadım bu anı.
Aıştım kaybetmeye
Aıştım insanların
Avuçlarımın arasından
Usul usul kaymasına
Tüm bunların nedeni bende
İşte bir türlü buna alışamadım.

Ellerimin içinde
Kollarımın arasındayken
Bir yürek,
Bir düş,
Bir umut
Ben hep kaybettim
Sonuncunun acısı
İçimi
Yüreğimin derinliklerini
Çizerken,
Birde sen varsın şimdi
O her şeyi alıp götüren
Parçalayan ırmağın
Deli akıntısında.
Birde sen kayboldun ömrümde
Ömrüme ömrünü katayım derken.

İnsan yüzlü canavarlar ortasında
Gerçek yüzü bulman
Kaybetmemen için
Kendine ve yüreğine
Dikkat etmeyi unutma!
Varlığının içinde yok olan
Yok ettiğim,
Dost,
Arkadaş,
Sevgili,
Adına ne dersen de
Yaşadığımız
Paylaştığımız gizlerin.
Hoşça kal!

(01.10.2004 / Side)

Serkan Karalar

İçime İçinden Doğar

Bir küçük resim şimdi
Senden geriye tek kalan,
Kenarlarından biraz kesik
Birazda sararmış köşeleri.
Kulaklarımda sesin var
Tatlı bir melodi gibi
Anılar arasından çıkardığım.
Birde aklıma gelen,
Gözbebeklerine daldığım günler,
İçime içinden doğardı huzur!
Ne güzel gözlerin vardı
Yüreğinin aynası misali
Apaydın, saf ve renkli
Rengi; gökkuşağının,
Bana düşen payı sanki.
Dokunduğum ellerin miydi
Yüreğin mi yoksa?
Duygu fırtınaları kopardı içimde
Dudaklarım,
Konuşabilmek için ter dökerdi.
Hissettikçe heyecanını sevmenin
İçime içinden doğardı sevgi!
Titremelerin gelir aklıma
Mahremine dokunduğumda,
Nabzının damarlarını zorlaması sonra
Tenimi çizen tırnakların vardı,
İzini günlerce sakladığım
Hissettikçe acısını senden kalanların
İçime içinden doğardı arzu!
Gelişlerin vardı sabırsızlandığım
An olur bir göz süzümüyle
An olur hırçın bir kartal edasıyla.
Beklediğim sen vardın,
Gelişlerin kalmadı,
Bekleyişlerim tükendi.
Ayak seslerine kapılırdım yürürken
Günaydın deyişin sarsardı beni
İçime içinden doğardı özlem.
Bir küçük resim şimdi
Senden geriye tek kalan
Giderken ardına bile bakmadın
İçime içinden doğdu hüznün.
Hüzünlerim kayboldu zamanla
İçimde yeni umutlar besliyorum.

14.02.2005 Antalya

Serkan Karalar

İmkansızım

Anlamsızlaşmış yaşantılar içinde
Küçük kırıntıları kattım iç içe
Birden bir sevdadır aldı
Kim olduğun önemliydi
Yüreğim sevdi,
Beynim düşündü,
Gözlerim yolunu bekledi
Daha neler neler içimde.
Dilimin ucunda hergün birikti
Üst üste iki kelime
'Seni seviyorum' diye
Ne sen duyarsın benden
Nede ben senden
İçimde büyür gözlerin,
Kulağımda sesin
Ve hergün kendimle senim.
Gel gör ki;
Gün be gün vuruyor yüzüme
Baktığım aynam
Yattığım ranzam
'Bırak bu sevdayı' diye.
Neden?
Çünkü sen evlisin.

(13.06.2003 / Side)

Serkan Karalar

İnsanlık

Kimileyin bir türküdür alıp götüren,
Kimileyin bir göz ucu şahitliktir görmeye utandığın
Yaşanmış acıların hüznüne boğan insanı.
Hani sızlatır acısı o an
Kendi bedeninin de
Kendi yüreğinin de
Saplıymışçasına.
Oysa sana ait değildir hiç biri
Değmemiştir tenine sızı,
Düşmemiştir içine sancısı.
Kim bilir
Belki de insanlık,
Başkasının acısına ortak olmaktır
Belki de İnsanlık,
Acısında saklıdır
Sevgiden arda kalan tüm zamanların.

Serkan KARALAR
26.01.2018

Serkan Karalar

İstemiyorum Artık Seni

Ellerinde unuttun hayatımızı,
Öfkeyle sıktığın avuçlarının arasında.
Bizim olan bir yaşam vardı,
Paramparça oldu acımasızlığıyla.
Haklı olduğun konular yok değil,
Benimse savunduğum doğrular.
Böylesine nefret dolu olmamalıydın,
Kırılmamalıydı parmaklarınla.
Böylesine değersiz kılmamalıydın,
Ezilmemeliydi tırnaklarınla.
Savurup bıraktığın rüzgarın seyrine,
İkimizin geleceği, yüreklerimizdi.
Şimdi dön diyorsun,
Parçalanmış düşünceler,
Yürekler arasından.
Ne kadar kolay senin için.
İstemiyorum artık seni!
Yeni bir sayfa gibi tertemiz geleceğim,
Üzerine yazılacak hayata, aşklara aç.
Kırıntılarını toplayamam bitmişliğin,
Asla eski halini almaz dağılanlar bilirsin.
Anlamalısın olmayacağını, bunu da bilmelisin.
Sana dönme diyorum,
Şayfamda nokta dahi olma.
İstemiyorum artık seni!

26.02.2005 Antalya

Serkan Karalar

Kaçışının Hediyesidir

Kaybolmuş bir şehrin,
Yerle bir olmuş
Saray kapısını zorluyorsun
Şultanı olduğun günlerin
Özlemiyle tutuşarak.
Kaç hançere göğüs gerdim
Kaç yenilgiyi savdım korkmadan
Direnişin içinden kaçarken sen.

Şimdi küllenmiş topraklarımı
Hiçe sayıp geçmeye çalışıyorsun
Kanayan yerlerimin damlalarının
Kurumamış tazeliği üstünden.
Göğsümde bıraktığın acı
Zihnime kazıdığın izlerle
Viran olan hayatımın kapılarını
Kapattım sana, ardından bakarken
Kaçışının hediyesidir sana benden.

22.03.2006 / Side

Serkan Karalar

Karanlık

Sessizliğin arasında
Bir bir sayarken adımlarını
Karanlığın ortasında
Belli belirsiz bakarken ardından
Saçlarının dalgalanıp uçuşması
Korkunun verdiği hızdan mı
Yoksa rüzgardan mı?
Peşinden,
Düşünmeden,
Hesaplamadan,
Geliyorum gözleri deniz yeşili
İstediğim
Saf aşkı yüreğinde
Düşüncelerinde bulmak
Kendimi sana adamak
Adını ömrüme katmaktı
Olmadı deniz fenerim
Olamadı
Götürdüğün karanlık
İçinde kaybolup gittiğini
Götürdüğün karanlık
Korkularımdan daha zifiri!

08.10.2004 / Side

Serkan Karalar

Kaybedişim

-1-

Dokunuşlarımın şehvetindeyken
Gecenin ortasında sevişirken
Yüreğim çırılçıplak bedenindeyken
Bilmediğim bir şey vardı sevgilim

Sıyrılıp kopmuşken zamandan
O gidişin, gündeğumunun ardından
Gözlerim düşerken saçlarının uçlarından
Anlamadığım bir şey vardı sevgilim

Anlayamadığım bir şey,
Anlatamadığım bir şey,
Kendime,
Uslanmayan us' uma.

-2-

Gecenin ortasında durmuş bedenim
Yüreğimi sürgünlere çekmişim
Yalnızlığın pençesindeyim
Bildiğim bir şey var sevgilim

Ne kadar yaklaşırsam o kadar kaçaksın
Sessizliğin, çığlıklarımın ardındasın
Artık hayallerimin ortasındasın
Anladığım bir şey var sevgilim.

Anladığım bir şey,
Anlattığım bir şey
Kendime,
Uslanmayan us' uma

-3-

Dokunur muydum ellerine,
Yüreğine, tenine, benliğine
Bırakır mıydım öpüşlerimi ömrüne.
Geri dönemem bir daha o geceye

Biliyorum ve anlıyorum artık
Zamanın ayrılık yanında kaldık
Bize kalan küçük bir anı, parçacık
Söylediğim bir şey var sevgilim.

Söylediğim bir şey,
Söylettiğim bir şey
Kendime,
Uslanmayan us' uma

-4-

Adı belli bu deli sevdamızın
Adı belli haz ile paylaştığımızın
Adı belli düşünmeden yaşadığımızın
İlk ve son gecesiydi hayatımızın

Üzgünüm sevgilim
Böyle olsun istemedim
Böyle bitsin istemedim
Senden geriye
Ne arkadaşlığın,
Nede dostluğun kaldı
Adı;
Seni kaybedişim oldu
O bitmesin dediğim gecenin!

(10.09.2004 / Side)

Serkan Karalar

Kelimeler

Kelimelerdi ilk ruhuma dokunan
Ardarda geldiler, sessizce,
Arzu dolu, sevda yüklü.
Karanlığa batmış ruhuma
Bir bir dokundular.
Aydınlığın, sevdanın
Özlemini aşıladılar yüreğime.

Ardarda geldiler, kenetlendiler
Ve bu dizeler çıktı birer birer.
Çatlamış dudaklar misali
Kavrulan yüreğimden,
Yorgun düşüncelerimden.

Serkan Karalar

Kırdım Kalemimi

İçim yanıyor son zamanlarda bedelsiz
Gözlerim doluyor belli belirsiz
İki damla yaş zorluyor pınarını
Yalnızlığımın ufkuna dikili göz bebeklerimin
Nefesim kesiliyor arada bir
Göğsüm sıkışıyor çaresiz.
Sesindir kim bilir ilacı
Yüreğimin belirsiz sancılarının
Kim bilir belki bir tas su serper
Nefesin, söylemlerin.
Güller açar içimin daralmış
Çıkmazında direnen bahçemin
İçimden kopan bir yüreğin zamanında
Gözlerimin bulutlarının kavgası bundandır
Unutmaya yüz tutmuşken
Yüzünü, sesini
Kapıldım telkesine yeniden aşkın
Tarifi yok içimdeki hüznün sevinçle karışımının.

Yarım bir aşkın çocuklarıydık biz
İstedğimiz şeyleri yapmamız yasak
Bir araya gelmemiz
Konuşmamız
Dokunmamız
Biz yasak bir aşkın tohumlarını ekmiştik sınırsızca
Korkmadan
Dinlemeden zihnimizin doğrularını
Yüreğimizin sesine kulak vermiştik
Ne çok özlemişim,
Sesini,
Tenini.
Acıyan yaralarımın sancısını
Bir kenara bırakıp
Kapayıp gözlerimi
Ummanına dalmak üzeriydim yeniden
Ama bu kez zihnimin sesi
İsyan oldu,
Çığlık çığlık doldu içime
Kırdım kalemimi
Belli belirsiz birlikteliğimizin.
Kırdım kalemimi
Adımıza biçilmiş aşkın.

25.05.2006 / Side

Serkan Karalar

Korkarım

Bir ayaz vaktidir
Sonbaharda bir tan vakti
Seni düşününce aklıma gelen.
Kuşlar öter gibi olur
Uçup giderler bir bir üzerimden
Kesilir tüm sesler
Sadece rüzgar kalır
Ve yaprak sesleri inceden
Bir veda havasıdır haykırırları.
İçlerinden biri çağırır,
Bana seslenir gibi gelir
Ulaşılmaz dediğim yerde
Sen derim kendimce
Bir ömür düşünemediğim sen
Yetişir ellerim,yüreğim
Korkarım,
El uzatsam, dokunsam düşecek
Rüzgarın peşinden gidecek
Yeşeren tüm umutlarım
Ardın sıra kanat takıp
Beni terk edecek
Korkarım...

2001 / Ankara

Serkan Karalar

Mahşer Olur Evimiz

Bir sonbahar vakti tanıştık seninle
Düşen yapraklara inat sarıldık birbirimize
Ayrılık yok dedik, yemin içtik göz göze
Sevgiyi tanıdık, paylaşmayı yaşadık birlikte.

Yasakları koydular önümüze, yok saydık.
Direnişi, kanımızın son damlasına dek yaşadık
Vurdukça kahpe felek biz dayandık
Acıyı tanıdık, bir olup yaralarımızı sardık.

Güneşin torunları, yıldızların çocuklarıyız,
Öyle sıcak, öylede güzel sevdamız,
Şimdi iki uzak zamanın avuçlarındayız
Gurbeti tanıdık, içten içe ağlarız.

Bilmediğimiz hayatların içindeyiz
Gün olur huzura kavuşur bedenlerimiz
Ölüm alır bizi, mahşer olur evimiz
Biz sevdamızı, böylede yaşamayı biliriz.

22.07.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Mutluluğun Resmi

Mutluluğun resmini istedin benden
Mutluluk farklıdır deyip
Küçük bir ayna verdim sana
Anlamadın beni,
Anlamak istemedin belki de.
Aradığın neydi bulamadım
Bulduklarımı da kabul etmedin.
Gittiğin yerde mevcut mu;
İsteyip de alamadıkların,
Beğenmeyip kenara attıkların?
Söyle,
Her gün baktığın aynanda
Görebildin mi mutluluğu
Çizebildin mi bir yere?
Güneşin doğuşunu,
Akşam üstlerinin kızılığını
Yaprakların renklerini
Kısacası hayatı
Söyle!
Görebildin mi
İçine gizlenmiş güzellikleri?
Mutluluğun resmi sende
Ruhunun en derininde değil
Gözlerinin önünde
Yeter ki
Anlamını bul kendinde önce
Söyle!
Bensizlik miydi mutluluğun?
Adını koyup söyleseydin
Mutluluk budur deyip
Bıraksaydın kendini bana
Ben ressamın olur
Çizerdim
Tüm farklı yönleriyle.
Anlamadın gitti
Mutluluk;
Sende,
Bende,
Herkeste
Yeter ki iste
Ama
Ne şekilde istediğini bil önce!

(05.11.2004 Side)

Serkan Karalar

Nasıl?

Nasıl yapayım?
Nasıl bir rahatlığın koynuna bırakayım
Düşüncelerimi,
Bedenimi,
Sözlerimi?
Yalnızlığımın çıkmazında kaybolmuşken
Bir çift göze hasretken göz bebeklerim
Nasıl?

Dokunsan fırtınalar kopacakken
Yağmurlar yağdıracakken gözlerim
Korku doluyken içimin parçalanmış hücreleri
Nasıl?

Hayatın son dalına tutunmuşçasına ürkek
Şahadet kadar yakın bir hal içindeyken
Nerede olduğunu bilmediğim o mutluluğun peşinde
Defalarca kırılmış,
Yitirilmiş yüreğimin
Kalmamış artık takati
Dercesine umutsuzken
Nasıl?

Tuttuğunda ellerimden
Parmak uçlarımdan içime sızabileceğini bilmeden
Bakarken gözlerine
Bir gün kaybolup gitmeyeceğinin garantisini özümsemeden
Nasıl rahat olayım?

Susamışlığındayken sevginin
Kıyımındayken aşkın
Son demindeyken hasretin
Nasıl?

26.01.2007 / Side

Serkan Karalar

Nerdesin?

Korkularımın ortasında
Yapayalnız,
Çaresiz ve ürkektim
Sen geldiğinde.
Kavrulmuşluğumun arasında
Kaçak yüreğimin sürgün yerinde.
Ellerini bırakmayı hiç istemedim
Benim olmayan ellerini
Başka aşklara çarpan yüreğini.

Yangından kaçan bir candım.
Kavrulmuştu ellerim,
Ayaklarım.
Dökülen küller,
Boğan sislerin arasında
Korkak bir beden taşıyordum.
Kaçıyordum
Aşkın alevinden
Gökyüzünün maviliğine,
Denizlerin dalga sesine.

Gece yarıları
Sokak köşelerinde
Kulağım ayak sesinde
Beklediğim günler
Sabaha dek gözlerinde
Ellerinde uyuduğum
Teninin kokusunu
Odamın kokusuna kattığım
Cehennem gecelerimde
Meleğimdin sen benim.

Korkuyordum sen geldiğinde
Şimdi tüm korkularımı
Kavrulan yanlarımı
Yangın yerinde bıraktım
Peki sen nerdesin?

(21 Ağustos 2001 / Ankara)

Serkan Karalar

Nereye Varır

Yorulmuş yüreğimin orta yeri ydi dokunduğın
Çiğneyip yuttuğum nimet kadar değerli,
İçtiğim su kadar saf ve aziz,
Düşündüğümde ise yüreğimdin.
Şimdi ne önemi kaldı,
Suyun, nimetin nede parçalanmış yüreğin.
Asi bir küheylan misali
Dolaşıyorsa zamanda bedenim
- Düşün ki umudu bağlamışım yelesine -
Sonu nereye varır bilmem
Sebebi olduğun bu gidişin.

28.05.2006 / Antalya

Serkan Karalar

Neydi Aşk?

Aşk neydi söyle bana
Basit bir aldanış mı?
Neydi aşk söyle bana
Küçük bir heyecan mı?

Ellerimiz kavuştuğu vakit
Yüreğimizi alan bedenden
Göğsümüzde dinmez bir ritim
Sözümüzde destan, şiirken
Birlikte söylemedik mi
Aşk gurbet,
Aşk hasret,
Aşk sevgi,
Sabır,
Emek demek,
Bu demek.
Şimdi tanımla bana
Bırakıp gittiğin
Bir deli çocuk mu?
Mecnun mu?
Ferhat mı?
Söyle!
Bileyim sendeki kimliğimi.
Bu kadar kolay olmamalı
Her şeyden vazgeçip gitmek.
Geride yüzüstü kalmamalı
Verilen onca sabır, emek!

Gurbet dedik gurbet oldum
Hasret dedik hasret oldum
Sevgi desen deli divane
Taşı çatladı sabrın
Ya dön gayrı
Yada bırak!
Ben, ben olayım.

(22.10.2004 Side)

Serkan Karalar

Olur Gözüm Olur

(Şule Seçil Tengir' e (Rahmetle Anıyorum))

Dışa vurulur öfke
Dıştan daha öte
Ne dostluk kalır
Ne arkadaşlık geride
Bir anlık deriz, sinir
O an da gizlidir, sihir
Sökülür yürekten saygı
Sökülür zamandan gayrı
Geride sarmaşıktır anılar
Geride kanlı bıçaklı bakışlar
Olmasaydı deyişler boşa
Her kavga, her isyan
İçten içe, bizi kamçıllayan
Söz üstüne söz konmaz
Dinleyen dinlediğini duymaz
Olur gözüm olur amma
Olurda, bu kadar olmaz.

Bir anda yakacaksak kendimizi
Konuşmayalım o zaman
Ne gelmiş
Nede geçmiş!

(26.10.2004 Side)

Serkan Karalar

Ölüm ve gece

Uykun ölüm olur,
Geceyi koynuna aldığında.
Yastığın sevdalın olur,
Göğsüne yaslarsın,
Yorganın sevdan olur,
Örtersin üstüne.

Gün doğar,
Bir aşk daha eskir ıslak teninde.

Gün doğar,
Bir hasret daha düşer yüreğine.

Bırak!
Bir kez daha
Geceyi ölüme teslim etme.

Bırak!
Bir kez daha
Yastıkta, yorganda
Biz olalım gecede.

Ölüm gelsin sonra üstüne,
Ölüm, doğsun güneşin yerine...

17.06.2004 / Side

Serkan Karalar

Ölümü tanıdım istemeden

(Şükrü Ağbi anısına, onun duyguları adına)

Bitmek bilmeyen bir yol.

Ölüme teslim olmuş
Soğuk bir bedeni,
Toprağa,
Bilinmezliğe vermeye.
Son kez
Yüzündeki ifadeyi görmeye.
Canımı,
Ağbimi.

Bitmek bilmeyen bir yol.

Düşünceler beynimi kemiriyor,
Az kaldı,
Birazdan sonkez göreceğim
Ellerim yüzünü sonkez avuçlayacak
İlerliyorum,
Ölüme lanet okuyarak
Bir bilinmezliğin içine
Usul usul.

Bitmek bilmeyen bir yol.

Köyümün ışıkları vuruyor
Gökyüzünü aydınlatırcasına
Hasretimi hüznüm örtmüşken
Vardım sayılır yurduma

Bitmek bilmeyen bir yol.

Hafif bir tonla sesleniyorum
Yanımda oturan yar'e
Ardımda anam,
İki gardaşım,
Doğmamış bebeme dönerek
Geldik sayılır kalkın diye.

Sustum!
Ardından,
Karanlık,
Bilmezlik.
Gözlerim,
Usul usul açıldı
Ölüm karşıma geçmiş gülüyordu
Ağbim dedim,
Canım dedim
Son kez avuçlayacaktım
Son kez bakacaktım yüzüne
Ama

Ansızın çıktı karşıma ölüm
Bir yar,
Bir ana,
İki gardaş
Ardın sıra
Birde doğmamış bebe

Ölümü tanıdım istemeden,
İçimden altı can
Dışımdan
Görmeyen bir göz verdim sana
Tanımaz olaydım,
İstemedim oysa.

(05.09.2002/ Antalya)

Serkan Karalar

Özlemini İçtikçe

Nefesim kesiliyor özlemini içtikçe
Elimde bitmeyen son sigaram
Dumanına tutunup giriyorsun içime
Çekerken ayrı, üflerken ayrı acıyorum.

Dağılıyorsun gözlerimin önünde
Kaybolup gidiyorsun hayatımdan
Kapılıyorsun bulutların seyrine
İzlerken ayrı, yitirirken ayrı acıyorum.

26.03.2005 Antalya

Serkan Karalar

Özlemlerin Buluştuğu An

Kal dedi yüreğim
Dönme geriye
Vaktiyle terk edip gittiğim
Gözyaşımı bıraktığım
Ankara sokakları tuttu elimden
' Özlemlerini anlat ' dedi bana
' Al çıkar özlemlerini benden '

Karşımda sen
Gözlerinde ben
Duyguların en yoğun olduğu o an
Hüzünlerimin arasında gülümseyiştin
Gülümseyişler arasında bedenim.
İki güne sığmayacak kadar çok özlemlerim;
Yüksel'in * ortasında
Pencere kenarında bir kafenin
Gökyüzüne çıktı güneşin sıcaklığı için
Yüreğin güneşten daha sıcaktı
Ellerinden gönlüme aktı.

* Yüksel Caddesi - Kızılay Ankara

12.08.2005 / Antalya

Serkan Karalar

Sadece Seni

Akşamın
Sisli havası sarmış çevremi.
Ellerim,
Soğuk bir Ankara akşamında kalmış
Yapayalnız.

Kısıtlı bir zaman diliminde duyduğum,
Birkaç cümleden oluşan
Sesin ısıtır içimi şimdi
Sımsıcak
Ve sen yoksun.
Yalnızlığımın en dip noktasına vurmuşken,
Birde içime düşen özlemin alıp götürüyor beni.
Geride bırakmanın hüznü ile tutuşurken,
Yolların uzayıp giden yüzüne sarılmışken gözlerim,
Seni yaşarken dağ doruklarına çıkan bakışlarla,
Adımı unutmuş olmalısın diyorum
Ve düşüncelerime olan isyanım başlıyor.

Birkaç dakikaya sığdırdığım
Kaçamak bakışlar ortasında tanıdım seni.
Oysa birkaç dakikaya sığmayacak
O kadar çok duygu birikimi var ki yüreğimde.
İçimin ağırlığı bundandır,
Suskunluğum bu yüzdendir.

Soğuk bir kentin
Karanlığında aydınlanan yüzüne
Denk düşmüşken gözlerim,
Konuşmayışım
Üşümekten değil
Aydınlığının gözlerimden içime dolup,
Dilime pranga vurmasındandır bilesin.
Bilesin ki
İçime sızmış bir yüreksin uzaklarda.
Uzaklığın kadar yakınsın
Göğsümün sol yanına.

Damarlarımı zorlayan bir vuruşa bıraktım seni,
Vurdukça,
Dizginlerinden kopmuş bir tay'ın yüreği gibi
Hırçın,
Korku dolu bedenim,
Ayak izlerinde kalıyor benliğim..
Korkularımın ortasında
Masum bir çocuk gibi
Ürkek,
Gözü yaşlıyım.
Yok oluşların içinden sıyrılmışken,
Yokluğunun içinde
Hiç olmayacağın korkusunu taşıyorum.

Yoksun
Ve belki de hiç olmayacaksın.
Yüreğim
Ve zihnimden başka
Yer tutmayacak
Bedenin,
Yer tutmayacak
Tatlı gülüşlerin.

Seni anlatıyorum gün aşırı
Kedilere,
Köpeklerle
Ve yoluma çıkan tüm canlılara.
Bir insanoğlu bilmiyor,
Bir tek onlardan gizliyorum seni.
Çirkinliklerine katmasınlar,
Güzelliğini benden almasınlar,
Çiğ sütlerine meze yapmasınlar diye.

Seni,
Sessizliğimin ortasında,
Sessizlikle bir yaşıyorum
Ama
Sadece seni!

28 Ekim 2005 / Ankara

Serkan Karalar

Savrulsun Yüreğın

“ Aşk doyurur ancak beni ” diyorsun
Diyorsun da
Aşka inat zamanlardasın
Bırak yüreğın kuş olup uçuşun semaya
Cihanı görsün bir başına
Acılardan uzak
Kederden ırak
Alma yanına kimseleri
Bir başınalığında silkele üzerinden
Şarabın kırmızısında bulduğun
Şarhoşluğunda avunduğun yalancı yüzlerden
Özgürlüğünde savrulsun yüreğın
Yüreğinde savrulsun özgürlüğün.

12.10.2006 / Side

Serkan Karalar

Sen Gibi Oluyor

Kuşlar geçiyor üzerimden
Islık tutuyorum arkalarından
Gelip konmazlar mı diye
Evimin atısına
Gidiyorlar dinlemeden
Sen gibi oluyor szlşleri
Kayıp gidiyorlar gözlerimin nnden
Sen gibi oluyor kaçışları
Asılı bırakıyorlar dilimde cümleleri.

30.03.2006 / Side

Serkan Karalar

Sen Giderken

Sen giderken,
Bakışlarımın asılı kaldığı otobüs camında
Yol boyu seni izledim sevgili
Gözlerine son kez değdiğinde gözlerim
Ağlamaklı yüreğimin
Buruk melodileri çınılıyordu
Kulaklarımı sağır edercesine
Uzak ve kalabalık bir şehre bırakıyorum seni
Tepelerinde gün batımı kıızıllığını her gördüğünde
Deniz kokusunun tenimize işlendiği akşamüstlerini
Avuçlarımızın terleyen yüzeyindeki sıcaklığını
Gözlerimizin kesişen yanlarını düşün sevdiğim
Ben seni gün batımı akşamüstlerinde sevdim.
Sanma ki gidişin gönülden ırak eyledi seni
Ellerim ellerinde kenetlenmese de
Yüzüne düşmese de bakışlarım apansız
Senden başka kimse yok, olamaz içimde.
Sen giderken,
Yüreğimi yanına yoldaş eyledim sevgili.

26.08.2006 / Side

Serkan Karalar

Seni Düşünüyorum

Seni düşünüyorum yokluğunun mahpusunda.
Kelimeler vurdukça duvarın çıplak yüzüne,
Kayboluşun sessiz çığlıkları yankılanıyor kulaklarımda.
Bekleyişin sonsuz kasveti çöküyor yüreğime.

Söylemlerinin bir bir yitmesi kırıyor direncimi.
An olsun geçmiyor zihnimden sensiz bir düşünce,
Ve hiçbir anlama sığdıramıyorum vakitsiz gidişini.
Yoruldum seni özlediğimi söylemekten kendime.

Göz bebeklerim büyüyor, ani ve ürkek.
Sen sandığım insanların bakışları vuruyor yüzüme
Kanıyor yaralarım, içten içe gözyaşı ekleyerek.
Girdabındayım gel ve tut ellerimden bu gece.

06.06.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Sessizce

Ne nefretle kalk yerinden
Nede sevinçle.
Yazdıklarım bir haykırış,
Bir direniş sadece.
Küçük bir tebessüm
Belirsin yüzünde
Ve hiç istifini bozma
Otur,
Sadece otur karşımda,
Sessizce!

(03.03.2001 / Bucak)

Serkan Karalar

Sessizliği Yaran Sesin

Sessiz bir akşamüstü,
Arabalar, kuşlar, insanlar geçiyor önümden
Telaşına kapılan yol almış gidiyor.
Güneş dahi kaçarcasına batıyor sanki.
Bense oturmuşum masa başında,
Sessizliği yaran sesini dinliyorum.
Beyin hücrelerimin algılayabildiği tek ses
Kulağıma fısıldadığın günleri getiriyor bana.
Teninin kokusunu çekiyorum içime,
Nefesini, cigaramın tablasında saklıyorum,
Aklıma her düştüğünde bir kez daha yakıyorum.
Seninle dolmuş bedenimin ağırlığı çöküyor
Dayanamadığım hasret ayazları üşütüyor gün geçtikçe.
Seni, düş tadında yaşamak varmış meğer
Dokunamadığım ellerini okşamak,
Göremediğim yüzüne bakmak
Ve öpmek seni
Doyumsuz akşamlarımızı hatırlayarak.
Nerdesin,
Yangınlar ortasında elimi tutan kadın?

12.08.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Sevdim Seni

Eser de bir rüzgar
Savurur üstümden hasretinin yüklediği ağırlığı.
Göz bebeklerinin içine dalan bakışlarımın,
Ufka odaklanmış bir denizcinin
Karayı arayan bakışları kadar dikkatli gözlerimin,
Ruhunun derinliklerine indiği zamanlarda sevdim seni.
Çoğu kez gün batımına denk düşen
O eşsiz anlarda tenine dokunamamanın,
Elini tutamamanın verdiği hüznle karıştı
İçimdeki, yanında olmanın verdiği sevinç.

Sevdim seni,
Çocukluğumdan beri öğretildiği gibi,
Katıksızca,
Çıkarsızca açtım yüreğimin kilitli kapılarını,
Kırılmışlığını atmışken yüreğimin
Sana açtım tüm saflığı ile...

Sevdim seni,
Gideceğin düşüncesini,
Zihnimin kenarından dahi geçirmeden özüme kattım.
Ellerinin avuçlarımda var olan hissiyatını
Ruhumun ve yüreğimin derinliklerine nakşettim.

Sevdim seni
Nefesinin yanı başımdan ayrılışında dahi
İçimden kopan parçalarım var benim.
Gözlerinin içine bakmadığım her an acıyan yanlarım.
Hasret sarmış bedenimin her bir hücresini.

Sevdim seni,
Her şeye rağmen sevdim.

21.08.2006 (Derleme 26.08.2006) / Side

Serkan Karalar

Sevebilir miydin Beni?

Sevebilir miydin beni?

Tuttuğumda bırakmasaydım ellerini
Hissetseydin sarıldığımda
Kokunu içime çektiğimi
Çekerken fısıldayan nefesimi

Sevebilir miydin beni?

Duysaydın kırılmandan korkup
Çözemediğim yüreğimin kemiksiz elçisini
Defalarca kırbaça yatmışçasına acıyan
Tenimin sessiz seslenişlerini

Sevebilir miydin beni?

Yoksa şimdi ki gibi
Uzak mı olurdu
Gözlerin,
Sözlerin?

22.03.2006 / Side

Serkan Karalar

Sonrası Yok

Sessiz bir gemi gibiydin
Gittiğin günden beri.
Dalga sırtlarında ararken
Ufka gizlenmiş buldum seni
Sonrası yok gayrı sessizliğin.

Balıkçı teknelerine takılırdım,
Yetişmek vardı sonunda, belki!
Ufka her vardığımda, yenisine kaçtın
Her yakaladığımda, sen karaya vardın.
Sonrası yok gayrı yetişmelerin.

Ardın sıra gidilmedik yol,
Aşılmadık derya kalmadı.
Sessizliğine ortak oldum,
Sessizliğimde boğuldum.
Sonrası yok gayrı gitmelerin.

Böyle deli özlerken seni
Ve hala deli gibi
Suskunluğun son kez yakıyor içimi
Sonrası yok gayrı özlemelerin,

Sonrası yok...

12.01.2005

Serkan Karalar

Suskunluğum

Suskunluğuma aldanmayın sakın
Bir haykırıştır bu,
Bir ırpınış.
Kulak verebilseydiniz yüreğime
İçimde akıp giden nehrin
Alıp götürdüğü çığlıkları duyardınız.
Yankısı, kulaklarınızda bir kez daha
Usluca belirseydi eğer
O zaman anlardınız beni
Sessizliğe boğan akıntının nedenini.

(19.02.2001 / Bucak)

Serkan Karalar

Terk-i Diyar Zamanı

Terk-i diyar zamanı şimdi yaprakların
Rüzgâr'ın seyrinde,
Alıp başlarını gitme zamanı.
Nereye savurur belli değil,
Ne olacağı belli değil.
Çizebilselerdi yollarını
Eminim ki yeni bir bahara olurdu gidişleri,
Lakin elde değil yörüngesini bulmak,
Elde değil sonunu hazırlamak.
Yapraklar misali savrulup gidiyoruz hayatın içinde.
Yörüngemiz şaşıyor kimileyin,
Kimileyin kesişiyor belli belirsiz.
Tıpkı gidenler gibi yapraklar,
Tıpkı yapraklar gibi gidenler.
Belli belirsiz,
Ayrı yönlerle,
Ayrı hayatlara açılmış bir kapı gibi.

27.09.2006 / Side

Serkan Karalar

Uçmayı Öğrenmedim

Son demini içiyorum akşamın
Yokluğuna çektiğim cigaramın
Dumanında kayboluyor yüzün
İçime dolan son nefesim oluyorsun
Buruk gözlerle izliyorum
Hayatımızın son perdesini
Gün doğumunda yoksun biliyorum
Uykuya hazır yüreğim, zihnim
Dalıyor sensiz günlerin başlangıcına gözlerim
Elveda
Dağ kırlangıcı sevgilim
Elveda
Kanatına güller astığım nazlı yarım
Göğün üstüne çizdiğin yolda seninle değilim
Tüğ bitmemiş henüz kanatlarımda
Uçmayı daha öğrenmedim.

01.05.2006 / Side

Serkan Karalar

Umuda Yolculuk

Umudun teknesine binince başladı herşey
Engin denizlerde yol almaktı tek gaye
Bir ışıktı takip edilen gökyüzünde asılı
Birden bir fırtınadır koptu denizin üstünde.

Yol bilinen ışık kayboldu birden bire
Yerini göz alıcı şimşeklere bıraktı gürültü içinde
Nerden bilinebilirdiki patlayacağı havanın
Umudun teknesi savruldu durdu dalgalar üstünde.

Ne dönüşü var ne devamı şimdi gidişin
Beklemekten başka çaresi kalmadı belirsizliğin
Ya devrilir ala bora olur düşerim sulara
Yada bir umut ışığı daha çıkar karşıma.

17.05.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Unutulmayan

Eski duyguları anımsatıyor
Ruhuma dek çektiğim,
Heyecanlandıran bu koku.
Aklıma sen geliyorsun
Ve teninle bütünleşen dokunuşlarım.
İçim titriyor ürkek tavırlarla
Aklıma sen geliyorsun
Ve belleğimden silinmek üzre olan yüzün,
Elde edilmez yüreğin.

(2001 / Bucak)

Serkan Karalar

Utandırıldığım

Güneşin doğuşu kadar saf,
Su kadar berraktı yüzün.
Ardından bakılası gidişler içinde,
Yalnızlığın pençesi kadar sert
Görmeyişim,
Özleyişim.
Anlatabilmek;
İçimden kayıp giden,
Ardında iz dahi bırakmayan
Düşünce parçacıkları arasında ki
Tazeliğini
Ve umuda yolculuk kadar
Uzak zamanları,
Senli.

Tebessüm içinde bir yıldız kadar parlak
Ve heyecan dolu gözlerin.
Bakmaya doyamadığım,
Utandığım,
Utandırıldığım daha doğrusu.
Derinliklerinde gizli sevdalar,
Olabildiğince ulaşılmaz
Yada bir o kadar yakın.

Ve ellerin diyorum kendi kendime
Dokunulması ürkek,
Bırakılmayışı masum.
Uzak düşüncelere,
Dönmemecesine davet eden
Minik ellerin.
Sıcak duyguların,
Yüreğin belki
Yada beynin,
Güzel ellerinde
Ve de
Bende kaldı.

(2001 / Bucak)

Serkan Karalar

Vakit Geç

Vakit geç,
Gecenin serinliği çöküyor yavaş yavaş
Tenimi okşuyor usul usul
Akdenizin akşamına içelim şarabımızı
Deniz kıyısında
Gecenin sessiz çığlığına inat
Sesimizi bir birine katalım
Dalga seslerine melodiler turalım
Belli belirsiz.
Ne sen beni
Ne ben seni görmemişiz gibi
Ne sen bana
Ne ben sana dokunmamışız sanki
Öpmemişiz,
Değmemiş tenimiz birbirine.
Gecenin serinliği var şimdi
Hadi gel
Ve bırak kendini
Seyrine,
Sesime,
Sessizliğime,
Sensizliğime.

10.09.2006 / Side

Serkan Karalar

Yakıyor İçimi

-1-

Gideceğini biliyorum,
Dudakların ayrılık şarkıları fısıldıyor,
Gözlerin uzakları anlatıyor,
Ellerin ellerimi öylesine tutuyor.
Bekliyorum sessizce zamanı
Sessizlik yakıyor içimi.

Günden güne uzaklaşıyorsun
Yüreğinin çarpışları benim için değil
Gizlediğin heyecanı sezinliyorum
Düşüncelerindeki yerim kayboluyor
Kopuşunu görüyorum avuçlarımdan
Avuçlarımdan boşluğu yakıyor içimi.

-2-

Terk edilmişlere dair şarkılar dinliyorum
Sigaraya başladım haberin yok senin
Yokluğunun içinde dibine vuruyorum şişelerin
Yastığım, yorganım sen oluyorsun
Kokunu göğsümde saklayarak sarılıyorum
Sarılmayışın yakıyor içimi

Yürüdüğümüz yollarda yürümeye korkuyorum
Seni görmek geliyor içimden, yapamıyorum
Biliyorum ellerin Onun elinde
Yüreğin, beynin ve bedeninin Onda
Özlüyorum seni geçen her saniye
Özlemlerim birikiyor yakıyor içimi.

-3-

İçime kapanıklığımdan sıyrıldım artık
Gün ışığını doldurdum gözlerime
Yollar, benim yollarım oldu
İstemedenden de olsa basıyorum ayak izine
Hazırım seni görmeye, hem de her şekilde
Hazır oluşum yakıyor içimi

Beklemediğim o an gördüm seni
İlk defa ve düşündüğüm şekilde
Zihnim, boşver aldırma dese de
Yüreğim yapamıyor acıyor içten içe
Arkadaş saydığım şahıslasın,
En çok bu yakıyor içimi işte.

Yakıyor içimi uzun bir süre...

25.01.2005 Antalya

Serkan Karalar

Yangın Yeri

Göz,
Yaşına hasret.
Çatladı da
Susuz topraklar
Dudaklar,
Söze hasret.
Sus
Pus
Kin
Nefret
Birde
Yürek
Sancılar da boğuldu.
Hiçbir beden
Çıkmadı karşına
Bu yangın yerinde
Kimse
Ama
Hiç kimse
Bir damla
Yaş ile
Aş ile
Aşk ile
Vurmadı
Harına ateşin.

Serkan Karalar

Yanmışım

Göz yaşıma sor ayrı geçen günleri
Gecelere sor sensizliğin kederini
Sözlerime sor anla benim halimi
Ellerimde yarım kaldı bu aşk şimdi.

Yanmışım, yanmışım, yanmışım hasretinle
Kavrulur bedenim sensiz gecelerde
Bir çağır, bir ses ver ansızın yüreğime
Ellerimde yarım kaldı bu aşk şimdi.

31.05.2005 - Antalya

Serkan Karalar

Yenildim

Bırakıp gider miydim seni elimde olsa
Çeker miydim hasretine yüreğimi
Gözlerimi açtığım anda yokluğunun
Sözlerimin pençesinde kalmış düşüncelerinin
Bende bıraktığı izleri çiziyorum şimdi
Tualime düşen bir damla gözyaşı ile.
Haçer gibi keskin bakışlarının
Dil yarası sözlerinin hedefindeyim
Vurdun sessizliğimdeki anılarımı
Kanıyor yaralarım
Kanıyor yaralı yıllarım.
Ne kadar çok sevdiysem de seni
Sahibi olmadığım
Ama sevgime engel
Tabulara yenildim.

08.11.2006 / Side

Serkan Karalar

Yeter

Kurtuluşuysan şayet
Yüreğimin dipsiz kuyularından
Yalnızlığımın
Bir kerecik olsun
Gül yeter.

Sıyrılışıysan şayet
Zihnimin kör noktasından
Kaybolan umudumun
Bir kerecik olsun
Dokun yeter.

Özgürlüğüysen şayet
Bedenimin kırılmaz zincirlerinden
Ruhumun
Bir kerecik olsun
Sev yeter.

18.01.2006 / Antalya

Serkan Karalar

Yoksun

Yoksun,
Cennet-i ala (ki haşı) hududumda
Yaban ellerin kadını
Fuzuli bir sevdanın kurbanı olmuşsun
Ben ki aşk ile meşk kurmuşum
Kapıların kilitli yüzü ardında

Bu bahtı kara
Karalar bağlar adı gibi dünyada
Var olsan neye yarar
Olmasan neye bundan sonra
Mahşer-i zaman sualimde geçer adın
Lal olur dilim edemem üstüne bir kelam.

25.06.2006 / Side

Serkan Karalar

Yokuz Artık

Elim eline değsin istedim
İçini kaplamak sessizce.
Yasaktı sevdayı yaşamak,
Paylaşmak zamanı kalpten kalbe

Sesim sesine karışsın istedim
Aşk çeksın bizi içine.
Olmazdı geceyi sarsmak,
Güneşi yakalamak birlikte.

Zihnindeki şartları çözmek istedim
Yüreğindeki zincirleri de.
Zordu parçalayıp atmak,
Saflığına ulaşmak gizlice.

İmkansızını başarmak istedim
Öyle oldu gördün işte.
Kolaydı artık hayata açılmak,
Tek vücut gitmek ileriye.

Hiç ayrılmak istemedim
Bilirim istemedin sende.
Şimdi yoksun,yokum,yokuz artık
Unutmadım seni bir gün bile.

Hayatın acımasız yanına düştük;
Zor oldu elinden alıp tutmak aşkı.
Hayatın acımasız yanına düştük;
Kolay oldu iki yana savurması aşkımızı...

12.01.2005 / Antalya

Serkan Karalar